

Caracterizarea personajului Kesarion Breb din opera Creanga de aur scrisa de Mihail Sadoveanu-a patra parte

A patra intalnire este una fara cuvinte, o intalnire telepatica, se poate spune. Kesarion constientizase deplin sentimentul erotic si, mai ales, actul tragic al renuntarii inevitabile: "Era intr-un ceas de truda launtrica si de rasucire pentru a domoli in el insusi o fiara. Obrazu-i trist era orb pentru lumea inconjuratoare".

Dupa ce "rapi pentru el chipul" iubitei, Egipteanul (cum mai e numit de autor) se supune, in fapt, procesului dureros de purificare ascetica, pasind nemilos pe calea negarii iubirii: Jnima mea te-a gasit, ii zise Kesarion fara cuvinte. Clipa aceasta zadarnica putem s-o lasam sa se inalte in soare ori sa cada in Propontida; avem inaintea noastra vesnicia intristarii".

Ultima intalnire, a cincea (N. Manolescu indica, eronat, doar patru intalniri, in Sadoveanu sau utopia cartii) este a renuntarii decise dinainte. Se produce prima apropiere (atingere) fizica dintre indragostiti, dar Kesarion are forta interioara de a readuce gestul, cu sfintenie, intre limitele hieratismului: "Tanara imparateasa intinse dreapta. Cutremurandu-se deodata ca de spaima, isi pleca obrazul, sarutand degetele care i-o cuprindeau. Strainul o domoli, apasandu-si palma stanga pe fruntea ei".

Constient ca trebuie sa-si indeplineasca misiunea sacra - asemeni lui Eneas cand o paraseste pe Didona -, Egipteanul ii explica lucid Mariei ca drumurile lor se despart, fiindca o imparateasa ramasa fara sot e sortita sa se retraga in insula Principilor, iar el, initiatul, trebuie sa respecte legamantul sacru si sa primeasca investitura Magului. "Refuzul implinirii umane prin dragoste pamanteasca apare ca un sacrificiu suprem. Nimic din placerile lumesti nu pateaza seninatatea andro-ginica, castigata de Kesarion. Marturisirea iubirii fata de Maria este, in fapt, ispasirea, e eliberare cathartica" (Marin Mincu). Intre ei, va dainui, insa, creanga de aur, adica iubirea imateriala in planul eternitatii, contopirea spirituala.

In anul 797 d. Chr., Kesarion se afla deja in Dacia unde primeste o "carte" scrisa de cuviosul Teodor de la manastirea Sakkoudion anuntandu-l despre exilul Mariei si uciderea episcopului Platon din ordinul imparatului. Un ultim mesaj, misterios, i-a fost transmis Mariei de Teodor: "I-am spus cuvintele pe care mi le-ai poruncit. Ea si-a plecat fruntea si a plans. N-am asteptat niciun raspuns si m-am retras".

Dupa alti cativa ani in care se intalnea periodic cu Magul ("se infatisase in fiecare an de cate doua ori acolo sus si daduse sama de toate cele vazute"), este pregatit sa se desparta de lume. In ziua sorocita, ascetul - cum il denumeste acum autorul - se desprinde din neamul Brebilor, constient ca pleaca intr-o "calatorie fara intoarcere", intrucat "se suia catra singuratatile lui Dumnezeu".

In pestera de pe Muntele Ascuns, batranul Mag oficiaza ritualul acestei "jertfe intru spirit". Kesarion,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

inaltat deasupra umanului, accepta lucid sacrificiul de ultim monah al lui Zamolxis: "El ridica asupra lor bratele, privindu-i cu ochi inghetati si stiind ca va fi cel din urma slujitor al muntelui ascuns".